

ECLI	ECLI:NL:RVS:2012:BY6698
Datum uitspraak	19 december 2012
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 1 oktober 2009 heeft de Belastingdienst/Toeslagen het aan [appellant] over 2008 toegekende voorschot kinderopvangtoeslag gewijzigd vastgesteld op nihil.

Volledige tekst

201113446/1/A2.

Datum uitspraak: 19 december 2012

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

[appellant], wonend te [woonplaats],

tegen de uitspraak van de rechtbank Breda van 8 november 2011 in zaak nr. 10/ 4579 in het geding tussen:

[appellant]

en

de Belastingdienst/Toeslagen.

Procesverloop

Bij besluit van 1 oktober 2009 heeft de Belastingdienst/Toeslagen het aan [appellant] over 2008 toegekende voorschot kinderopvangtoeslag gewijzigd vastgesteld op nihil.

Bij besluit van 5 oktober 2010 heeft de Belastingdienst/Toeslagen het door [appellant] daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 8 november 2011 heeft de rechtbank het door [appellant] daartegen ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd doch bepaald dat de rechtsgevolgen ervan geheel in stand blijven. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft [appellant] hoger beroep ingesteld.

De Belastingdienst/Toeslagen heeft een verweerschrift ingediend.

De zaak is door een meervoudige kamer van de Afdeling verwezen naar een enkelvoudige.

Met toestemming van partijen heeft de Afdeling afgezien van behandeling van de zaak ter zitting en het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Ingevolge artikel 1a, eerste lid, van de Wet kinderopvang (hierna: de Wko), zoals deze luidde ten tijde van belang, is op deze wet de Algemene inkomensafhankelijke regelingen (hierna: de Awir), met uitzondering van artikel 49 van toepassing.

Ingevolge artikel 5, eerste lid, heeft een ouder jegens het Rijk aanspraak op een kinderopvangtoeslag in de door hem of zijn partner te betalen kosten, indien het gastouderopvang betreft die plaatsvindt door tussenkomst van een geregistreerd gastouderbureau.

Ingevolge artikel 7, eerste lid, is de hoogte van de kinderopvangtoeslag afhankelijk van:

a. de draagkracht en

b. de kosten van kinderopvang per kind die worden bepaald door:

1°. het aantal uren kinderopvang per kind in het berekeningsjaar,

2°. de voor die kinderopvang te betalen prijs, met inachtneming van het bedrag, bedoeld in het tweede lid, en

3°. de soort kinderopvang.

Ingevolge artikel 14, eerste lid, van de Awir wordt een tegemoetkoming op aanvraag toegekend door de Belastingdienst.

Ingevolge artikel 16, eerste lid, verleent, indien de tegemoetkoming naar verwachting niet binnen acht weken na ontvangst van de aanvraag zal worden toegekend, de Belastingdienst/Toeslagen de belanghebbende een voorschot tot het bedrag waarop de tegemoetkoming vermoedelijk zal worden vastgesteld.

Ingevolge het vierde lid kan de Belastingdienst/Toeslagen het voorschot herzien.

Ingevolge artikel 18, eerste lid, verstrekken een belanghebbende, een partner en een medebewoner de Belastingdienst/Toeslagen desgevraagd alle gegevens en inlichtingen die voor de beoordeling van de aanspraak op of de bepaling van de hoogte van de tegemoetkoming van belang kunnen zijn.

2. De Belastingdienst/Toeslagen heeft aan het besluit van 5 oktober 2010 ten grondslag gelegd dat [appellant] niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij kosten van kinderopvang heeft gehad.

3. [appellant] betoogt dat de rechtbank, door te oordelen dat de Belastingdienst/Toeslagen terecht door hem niet aannemelijk gemaakt heeft geacht dat bij hem kosten van kinderopvang zijn opgekomen, een onjuiste uitleg aan artikel 18 van de Awir en artikel 7 van de Wko heeft gegeven, nu uit die bepalingen volgt dat de aanvrager van een kinderopvangtoeslag slechts desgevraagd gegevens aan de Belastingdienst/Toeslagen verstrekt ter beoordeling of aanspraak bestaat op zodanige toeslag en de Belastingdienst/Toeslagen dergelijke gegevens niet bij hem heeft opgevraagd. Ingeval de bewijslast toch op hem rust, heeft de rechtbank hem ten onrechte niet in de gelegenheid gesteld om aanvullend bewijs van betaling te overleggen, aldus [appellant].

3.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 22 juni 2011 in zaak nr. 201010918/1/H2), volgt uit artikel 18, eerste lid, van de Awir, gelezen in samenhang met artikel 7, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wko, dat degene die aanspraak op

kinderopvangtoeslag maakt, moet kunnen aantonen dat bij hem kosten voor kinderopvang zijn opgekomen en wat de hoogte van die kosten is. De Belastingdienst/Toeslagen heeft [appellant] bij brief van 4 juli 2011 gevraagd de gegevens dienaangaande over te leggen. Voorts heeft de rechtbank de behandeling van het beroep ter zitting uitgesteld, teneinde [appellant] in de gelegenheid te stellen om gegevens aan te vullen.

3.2. De rechtbank heeft met juistheid overwogen dat de Belastingdienst/Toeslagen door [appellant] terecht niet aannemelijk gemaakt heeft hoeven achten dat deze de gastouder in de desbetreffende periode heeft betaald. Zij heeft hierbij terecht aan de door hem overgelegde kwitantie niet de betekenis gehecht die hij daaraan gehecht wenst te zien. Deze ongenummerde kwitantie hoefde niet als voldoende bewijs van betaling voor kinderopvang te worden aanvaard. Hierbij is terecht in aanmerking genomen dat de kwitantie is uitgeschreven voor een bedrag van € 13.024,00 voor de periode van januari tot en met november 2008, een periode van elf maanden, terwijl tevens is vermeld dat de kwitantie op tien betalingen van € 1.324,00 ziet. Voorts heeft de rechtbank daarbij terecht in aanmerking genomen dat het bedrag op de kwitantie niet nader is gestaafd met andere gegevens, zoals bankafschriften.

3.3. Het betoog faalt.

4. [appellant] betoogt eveneens tevergeefs dat de rechtbank heeft miskend dat de Belastingdienst/Toeslagen het voorschot kinderopvangtoeslag niet op nihil had mogen stellen, maar had moeten volstaan met verlaging tot het bedrag aan kinderopvangkosten dat hij wel aannemelijk heeft gemaakt. Nu [appellant] niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij kosten voor kinderopvangtoeslag heeft gemaakt, kan zijn betoog reeds om die reden niet slagen.

5. [appellant] klaagt tenslotte dat de rechtbank ten onrechte niet over alle in beroep aangevoerde gronden heeft geoordeeld. Zo is zij niet ingegaan op zijn stelling dat de Belastingdienst/Toeslagen in strijd met het fairplay-beginsel heeft gehandeld.

5.1. De rechtbank heeft overwogen dat de Belastingdienst/Toeslagen terecht door [appellant] niet aannemelijk gemaakt heeft geacht dat bij hem kosten voor kinderopvang zijn opgekomen. De beroepsgronden die zij niet heeft besproken kunnen aan dat oordeel niet afdoen. Nu dat oordeel in hoger beroep in stand blijft, kan deze hogerberoepsgrond niet tot het hiermee beoogde doel leiden.

6. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. R.W.L. Loeb, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.R. Poot, ambtenaar van staat.

w.g. Loeb w.g. Poot

lid van de enkelvoudige kamer ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 december 2012

362-756.